1e Jaargang, nummer 1, 14 maart 2025

De Latere Reformatie

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Hemelse leiding door het klaaglied, De onverstoorbaarheid van God’s plan, Het hemelse touw, en De regen van het paradijs

---

HEMELSE LEIDING DOOR HET KLAAGLIED

De nieuwe bijbel handelt over de hemelse tranen. Wij moeten in alles wat we doen en laten geleid worden door de hemelse tranen, door afgestemd te zijn op het hemelse lijden, ook de hemelse vreze en woede over de zonde. Zo geven we de zonde, het vlees en de wereld geen voet. De zonde zoekt naar ieder eigengereid en lichtzinnig, slordig gaatje in de mens. Door luiheid en gebrek aan leerzucht komt de zonde binnen. Maar daar waar een mens ten volle gevuld is met de hemelse tranen, daar wordt de zonde teruggedreven.

Als gij spreekt, laat dan eerst het spreekkanaal volledig zijn opgevuld met de hemelse tranen. Wanneer gij uw hand beweegt, laat het eerst gevuld zijn met de hemelse tranen, en dat geldt ook voor de voet. Eerst moet het medelijden en medestrijden volkomen zijn, anders zult u uzelf en anderen bedriegen, zult gij geleid worden door het vlees.

Zondert u af om de hemelse tranen te ontvangen. De hemelse tranen zijn te vinden in het Woord. In stilte en overdenking ontvangt u het.

De hemelse klaagliederen zijn niet zelfzuchtig. Allereerst gaat het om het hemelse lijden, en van daaruit het lijden van het volk. Zo krijgen de tranen richting en is het ter opbouw.

Wie niet weent heeft geen vruchtbare grond. Er is veel om over te wenen. Dit is hoe de hemel werkt. Het is een weenwerk, zoals Jeremiah de wenende profeet was, wat diepe Egyptologische wortelen heeft, want Ra was de wenende. Zo bewoog hij door de onderwereld tot wedergeboorte, iedere dag weer, ter verdieping en verdieping. Het is daarom een beeld van de exegese.

DE ONVERSTOORBAARHEID VAN GOD’S PLAN

In de nieuwe bijbel kan een christen zich niet meer beroemen tegen andere godsdiensten of atheisten,
omdat god een woord is, en het dus om de eigenschap gaat.

God is slechts een woord. God is liefde. Atheisten die liefde representeren, de ware definitie van God, bijvoorbeeld omdat ze dieren-activisten zijn, zijn dichter bij God dan de meeste religieuze mensen.

Je mag iemand niet veroordelen op basis van woordkeuze of metafoorkeuze, maar moet afgaan op de inhoud. De vocabulaire is slechts een uiterlijke vorm. Het gaat om het innerlijke, wat ermee wordt bedoeld, de betekenis.

Waar moeten we dan aan denken ? De farizeeër en zijn gewitte graven. Och, zorg toch dat gij niet als de farizeeërs bent. Wees geen letterslaaf.

De bloemen groeien wel door, ook om de gewitte graven. Ze bloeien er niet minder om, en dat moet ook wel. Het groeit samen op met de farizeeërs.

Ook al blijven de mensen hardnekkig doorzondigen, de bloemen zullen blijven doorgroeien en bloeien, en de vogels zullen blijven doorzingen. De zondaar verandert niets aan God’s eeuwige plannen.

HET HEMELSE TOUW

Ik houd mij vast aan het hemelse touw.
Niks anders is belangrijk.
Het hemelse touw leidt mij overal naartoe.
Boven alles verheven is het hemelse touw. Boven alle aardse afgoden.
Het geestelijke is niet zomaar genoeg.
Gij moet het geestelijke touw ontvangen, opdat gij loskomt van uw aardse gebondenheden.
Aardse gebondenheid kan alleen gebroken worden door een grotere hemelse gebondenheid.
Zo alleen kan de mens geleid worden en loskomen van het vleselijke.
Ken de Heere op al uw paden.
Ken de Heere in uw zitten en opstaan.
Ken de Heere in slapen en waken.

DE REGEN VAN HET PARADIJS

Het is herfst nu, bladeren vallen,
Het schone oog van de winter valt als een parel in je hand,
Nee, nog steeds kun je het niet begrijpen,
Vele vragen zijn hier gestrand,
Zij wachten op het grijze licht,

De hand van mist raakt hen aan,
Zij schieten wortel en groeien op,
En nog is het antwoord niet daar

Tranen druipen snel, na al die diepe wonden,
Een hart vol honingtranen

Van ster tot ster ga je, met bloemen van het paradijs in je haren,
Je hebt Gode genezing gebracht,
Je draagt droefheid van binnen, als de honing van een lange nacht,
Toe, doe je ogen maar open, en kijk om je heen,
Zoveel dromen tot jou gekomen, en kind, droom maar verder,
Ik sla mijn armen om je heen

Door de bloesem van mijn tranen en van een bloedend hart,
Door de scheuren van een verscheurde droomwereld,
Door een spotkleed kunstig gelegd tot pracht,
Kwam ik tot die andere wereld, door Gods gedachtes ingebracht,
Ingebrand als door een vuur, in Gods gedachtes,
Het vele bloeden maakte het roze, als een bloemenveld in een paradijs,
Ik kwam hier na een lange reis,
Waar gordijnen wegschoven een voor een,
Waar reuzen neervielen zij aan zij

Als zaad onder de grond,
Wortels reikend naar eeuwige heerlijkheden,
Al die vervlogen tijden,
Dromen, ja, dromen, ik kan ze weer grijpen

Door tranen kwam ik hier, door een wild vuur wat maar niet stopte,
Het is de besnijdenis van de Heer, een hart uiteen getrokken,
Verdrinkende in duizend stemmen,
Ik kon niet meer

Ik kwam in deze wereld, met jou in mijn gedachtes,
Ik zal je trekken, toe, grijp mijn koord,
Met rood fluweel je bedekken

Naar de bronnen van lang vervlogen jaren,
Heb je de sleutel gezien, heb je het gevolgd ?
Het is een bloem van het paradijs,
Waar de winden zich vormen,
Waar het ijs haar schuilplaats heeft,
Totdat de zon haar verscheurt en versnippert,
Het begin van een nieuwe dag

En de bloem van het paradijs groeide in mij

Hier speelde ik als kind, hier vloog ik met de vleugels van de wind,
Hier was ik als een droom tussen vele dromen,
Hier kon ik veilig wonen

Jij bloem van het paradijs,
Bloem, voorover gebogen,
En in de nacht rechtuit gestrekt,
Zoveel dauw na al die zorgen,
We hebben het tot de ochtend gered

Niemand kan van jou zeggen dat je de morgen niet draagt,
Want lang en teer zijn je nachtgewaden, vochtig je bladeren,
Van de tranen van een schone nacht waarin alles werd geregen tot pracht,
Zoveel kracht na lange, moeizame dagen, door zwakheid voortgebracht

Goddelijke pracht is tot jou gekomen,
Nu de vensters van de ochtend opengaan,
Onze tranen ineen geweven,
Ja, ik ken jou

Jou altijd gedragen, als kind van de herfst,
Naar beneden viel jij, maar ik ving je op,
In het zachte mos, en het zachte warme zand,
Toe maar kind, vlieg maar

Zachte vingers vingen jou op,
Engelen stemmen zongen jouw naam,
Klinkende door het herfstgetij,
Het is zomer, snel, want alles gaat voorbij,
Ik kom langs jou als de wind,
Als de zonnestraal op het dak,
Overgiet ik jou met mijn liefde

Zij nemen mij mee naar een veld vol bloemen,
Verwilderd door de morgenzon,
De liederen die zij zingen,
Over draken alreeds verslagen,
Waak op tot die eeuwigheid, mijn kind,
Zij roepen al onze namen

Zij hoeden het arme kind,
Zij troosten de geslagen jongen,
Zij omhullen de bedelaar in de nacht,
En rijden met hen naar een ongeziene pracht
U waart mijn bloed, mijn levenswater,
Drinkt met mij van de ochtenddauw,
U hebt mij warmte gegeven in een koude nacht,
U waart mijn kleed, u waart mijn pracht

Keer op keer vangt u mij op,
Het regent in het paradijs,
Uw helm des heils heb ik op
Regen, regen in het paradijs,
De helm des heils draag ik,
Mijn hart is teer, mijn woorden broos,
Als bloesem van de roos

Regen, regen van het paradijs,
Zij komt door het raam,
Zij brak het ijs,
Met warmte in haar schalen

Hemelse geuren als de rozen van het paradijs zich openen,
En dan verspreidt hun lied in de lucht,
Als een stromende rivier, als helmen over onze hoofden,
En de aarde opent zich onder mijn voeten,
Waar een schatkist voortkomt uit de nacht

Een koor van engelen,
Zij dalen neer op de bloemen van een paradijs,
De morgen bloedt niet meer, de nacht is

geheel vergaan,
En het morgenrood wordt roze, als een betoverd veld

Uit : Sluiers van het paradijs

ELI WAARSCHUWDE ZIJN KINDEREN NIET

Het leven is een stel mechanismen waar we niet aan kunnen ontkomen, een strijd tegen goed en kwaad. Het kwaad moet uitgeschakeld worden, of in een andere richting worden gezet, veranderen, gerecycled worden. Er zijn een heleboel gelijkenissen om dat uit te beelden. Het kwaad moet allereerst onderscheiden worden, en er moet een alarm zijn. De Rodenbergse versie van de tweede bijbel noemt al heel snel, aan het begin van het boek Behemma, de naam Eli. Eli waarschuwde zijn kinderen niet. Hij was de hogepriester van Israel in de tijd van Samuel, maar liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Samuel was hem dankbaar, dus schijnbaar had hij ook goede dingen gedaan. Het boek Behemma noemt hem de verzachter aller verzachters, en hij had de wonden van Samuel verzacht, en zijn ziel, en hij had zijn huis voor Samuel opengesteld, waar Samuel de stem van de hemel hoorde, en in dit huis was ook de deur tot de hemel. Het probleem was echter dat Eli te zacht was, en zo kon ook de zonde voortwoekeren. Die luie, lauwe, onverschillige kant in de mens moet afsterven. Laat Eli geen wortel in je schieten. Altijd moet je oppassen voor de geest van Eli die dingen goedpraat en dingen wegwuift, die het alarm uitdooft. ‘Oh, dat valt nog wel mee, oh, dat zal zo’n vaart niet lopen, oh, dat kan best wel, want alles is genade,’ enzovoorts. De geest van Eli heeft een heel arsenaal aan excusen die hij zal gebruiken om de zonde in jou en je naasten te laten voortleven. Het kwaad is altijd op zoek naar het goede en zoekt dat uit te doven, en juist ook door list en bedrog. Gelukkig liet Samuel zich er niet door meesleuren. Samuel ging goed en bedachtzaam om met het Woord dat hij had ontvangen. In het boek Behemma had Samuel ontdekt dat het een hemelse bloem was die tot hem sprak, en Samuel zei dat hij die bloem altijd zou dienen, en dat zijn bloem van gehoorzaamheid nooit zou verwelken. Het huis van Eli werd ook wel het huis van Venus genoemd, het huis van de liefde, het huis van zorg, maar liefde en zorg kunnen al snel uit de hand lopen. De liefde is waakzaam. Samuel spreekt over een levendgevende bloem die hem gouden water te drinken gaf, en hem werd ook gouden brood te eten gegeven in het huis van Venus, als een beeld van honing en propolis, antistoffen van de natuur. Samuel spreekt ook over de bloem van dankbaarheid die in hem bloeide voor altijd vanwege deze dingen. Samuel kwam vanuit Mercurius tot Venus, stelt het boek Behemma. Mercurius is de markt, waar je altijd moet werken voor je geld, maar Eli in het huis van Venus was te goeiig.

Uit : Gids bij de RV-bijbel

KOMEN TOT DE HEMELSE RIVIER

‘U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan.
Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot aan uw wateren.’

BELOCH 10:4,5

Heeft u weleens nagedacht over de hemelse rivier, hoe die zal stromen ? Hoe het door de hemelse bossen heenloopt en langs de hemelse woningen en door de hemelse woonplaatsen ? Heeft u er weleens over nagedacht hoe dit vruchtbaarheid bewerkt in de levens van hen die daar wonen ? Oh, ik wil u aansporen om de dingen van boven te zoeken en niet de aardse dingen. Het goede nieuws is dat we naar de dingen van boven mogen toegroeien, en dat de hemelse rivier ons ook tegemoet komt. Als een waterval komt het naar beneden, maar waar is die waterval ergens ? Heeft u daar weleens over nagedacht ? Soms lijken alle poorten van de hemel wel gesloten te zijn, en is er niets om ons heen wat maar in de verste verten op de hemel lijkt. Kent u die momenten ? Er zijn momenten dat wij ons zwak en hopeloos voelen, ook machteloos, dat we misschien het wel zouden kunnen uitroepen : ‘Waar gaat dit heen ?’

Maar nu is het juist zo dat het zaadje eerst moet sterven om te kunnen groeien. Eerst gaat de mens diep de aarde in en moet zich door al die verslavingen heenworstelen. De mens is verslaafd aan de aarde, en moet verschrikkelijke heren dienen. De mens is hierdoor verzwakt en kan niet meer opkomen vaak. Vaak zijn de gewichten te zwaar, en wordt de mens bedreigd. Maar weet u wat nu het mooie is ? De tiende psalm van het nieuwe psalmenboek gaat juist erover dat de hemelse rivier ons tegemoetkomt in onze zwakte. Juist in onze zwakte mogen wij tot de hemelse wateren komen, en mogen wij gevoelig worden voor de plaats waar deze hemelse waterval de aarde raakt. Juist in onze zwakte zijn wij sterk, want hierin kan de hemel zich ten volle openbaren. Daar mogen wij open voor staan. De hemelse rivier kent de weg. Laten wij daarom wel open staan voor de hemelse rivier om ons te leiden. Laat het maar door je heenvloeien, en volg het maar. Waar een wil is is een weg. Maar laten we hierin dan niet het slechte en onze verslavingen gaan goedpraten. We moeten niet kritiekloos worden naar de dingen van de aarde. De hemelse rivier wil ons ook toerusten en bewapenen. Het zal niet zonder slag en stoot gaan. De psalmist zegt namelijk in de eerste drie verzen van deze psalm :
‘Breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten.
U ziet de ketenen van mijn hart. Uw

warmte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan.
Laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw hemelse gordel.’
De psalmist doet hier een beroep op de oorlogshemel. De psalmist draait er niet omheen, stelt het niet beter voor dan het is.

Uit : Gids bij de RV-bijbel

VASTHOUDEN AAN HET HEMELSE WOORD

Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig.
Behemma 5:18

Hebben wij het hemelse Woord nodig ? Absoluut. Vroeger schreef men het hemelse woord al op op de grotwanden, als tekeningen, en langzaam begon het zich te vormen tot taal. Helaas ging de betekenis meer en meer verloren, verletterlijkte alles zich meer en meer. Er werd gekeken hoe men het best eraan kon verdienen. Maar het hemelse woord mag niet verkocht worden. Het moet zuiver blijven.

Het geheugen is als een zeef. De mens vergeet maar wat snel. De mens moet leren memoriseren en leren opslaan, leren op schrift stellen en de schriften erbij houden, want de mens slaat al snel stappen over als de mens het allemaal op de losse slof wil doen, met de natte vinger in de lucht. Daarom zijn de kinderen van de hemel als bibliothecarissen, oftewel boekenbewaarders.
Ook dat mag niet losstaan van het geestelijke, want de betekenissen mogen niet verloren gaan, het contact met de hemel mag niet verloren gaan, en dat moet ook opgetekend worden. Boeken zijn altijd belangrijk geweest voor de educatieve gezondheid van de mens. Zonder boeken ben je verloren op de wilde golven van het bestaan, maar het Woord kan niet zonder het geestelijke dus. Het mag geen dode en dodende letterdienst worden.

De boeken moeten tot leven komen. Er moet goed zicht op gehouden worden waar het vandaag komt en waar het naartoe gaat. Het is zaaien en oogsten. Ook diepere betekenissen kunnen en moeten opgediept worden. Wordt daarom vol met het woord. Lees het en memoriseer het, overdenk het, en laat het je leven verrijken en leiden. Dat wat je in je plaatselijke boekhandel kan kopen is niet zomaar het Woord van God. Het hemelse woord is een natuurverschijnsel, één van de wereldwonderen, en mag niet verkocht worden, zoals je ook geen zuurstof gaat verkopen of zonlicht. Het is een eerste levensbehoefte van iedereen.

Houdt daarom aan het gegeven hemelse woord vast, want het is een levensbaken, door de hemel, door de hemelse moeder, je toegeworpen. Laat het je dagelijkse brood zijn, en je dagelijkse levenswater. Groei erin en laat het in jezelf groeien, want onze gedachten alleen kunnen ons gevoel niet redden. We komen anders niet door deze tijden heen. Alles groeit scheef zonder het hemelse woord, overal komen dan gaten in, en dan gaat alles zich omdraaien en verletterlijken, zoals dat gebeurd is.
We kunnen niet verder zo. Het hemelse woord is gegeven als een ark voor deze dagen, als een richtsnoer, maar denk erom dat je het alleen kunt begrijpen in je contact met God, met de hemel dus. Alleen het geestelijke kan ons in de juiste richting voortdrijven.

Uit : Uittocht uit Laodicea